

Той за нея не тъкмеше:
Огърлици, кандилца,

И висулки разновидни
И звездички катъ елмазъ;
Тя пъкъ щедра и доволна
Ги изпращаше на васъ.

Въ чудни танци тя летѣше
Дѣдо мразъ като запѣй,
Северняка му приглася,
И свѣти — цѣлъ леденей!

А рисуваше чудесно
По стѣклата ви, деца.
Тя прилиташе потайно
И край вази презъ нощта.

Колко много снѣгъ валѣше,
Кога литне да играй!
Но послушайте, дечица,
Приказката ми до край.

Една нощ кога летѣла,
Чула пѣсничка. Уви!
Тя се лекичко поспрѣла
И дочула жалъ, песни. . .

Малко птиченце смразено
Сълзи лѣло отъ сърдце
То снѣжинкитѣ кѣлнѣло,
Че тѣй младо ще умре.

Тя се много натжжила.
Отъ тогазъ се поболѣ;
Дѣдо Мразъ се сви, не шава
Снѣжко плаче. Тя умрѣ.